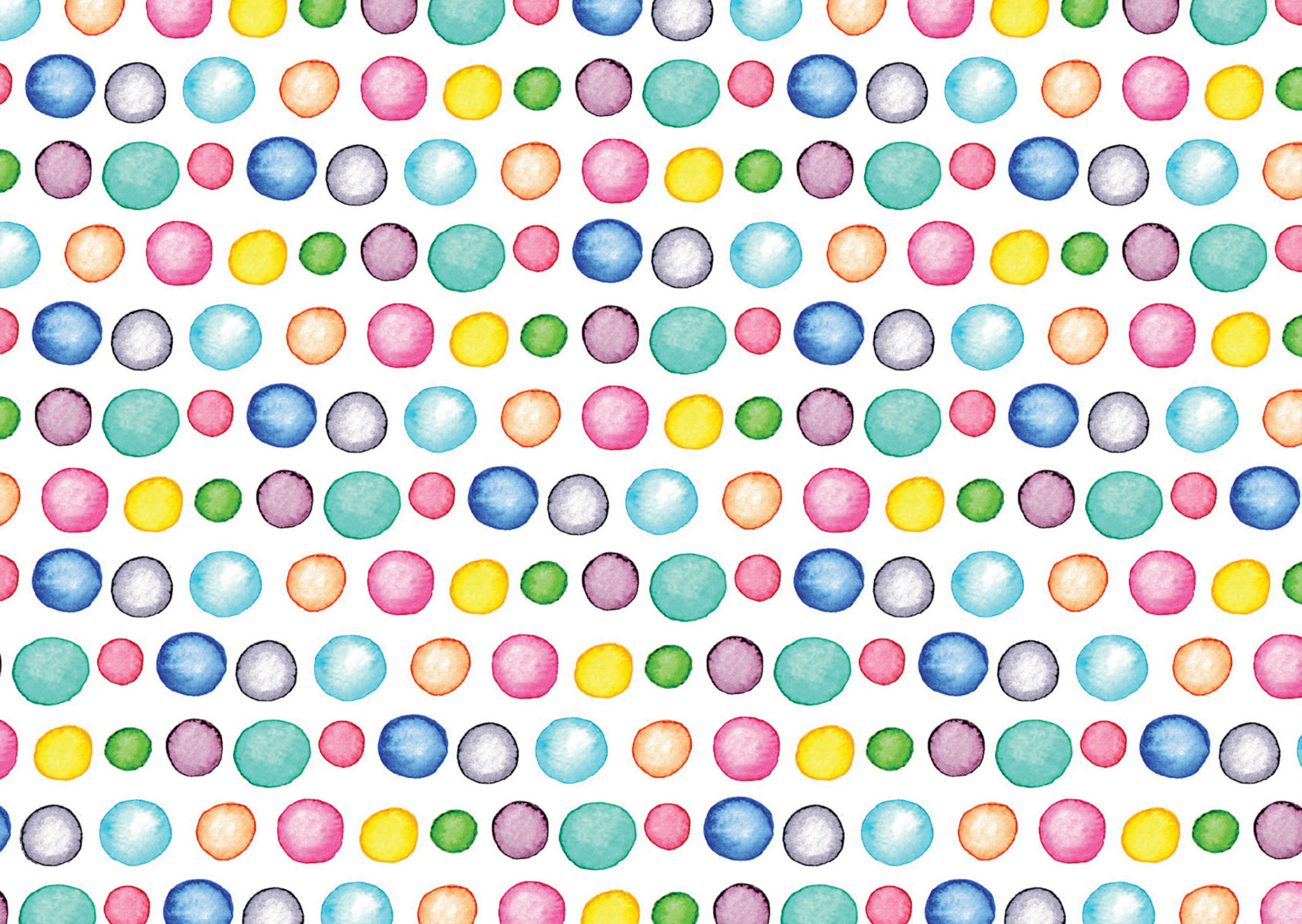

ZA DESET LET PESMI

Zbornik nagrajenih pesmi
Šolskih pesniških natečajev
OŠ Brezovica pri Ljubljani

NASLOV: Za deset let pesmi

PODNASLOV: Zbornik nagrajenih pesmi Šolskih pesniških natečajev OŠ Brezovica pri Ljubljani

IZDAJATELJ: Osnovna šola Brezovica pri Ljubljani

ZBRALA IN UREDILA: Zdenka Ivančič

LEKTORIRALA: Polona Raušl

GRAFIČNO UREDILA IN OBLIKOVALA: Tina Svete

FOTOGRAFIJE: fotografski krožek – mentorica Urša Krvina

ILUSTRACIJE: Hana Svete

Objavo je omogočil Šolski sklad OŠ Brezovica pri Ljubljani.

PRVA ELEKTRONSKA IZDAJA, 2021

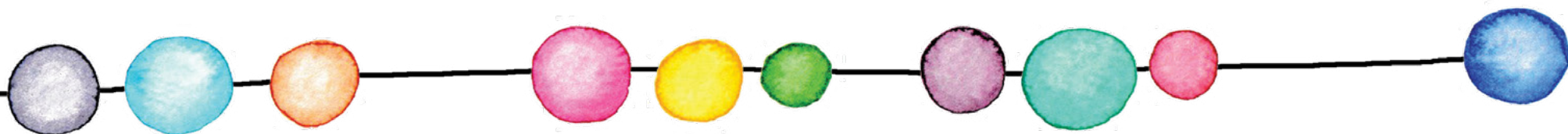
FORMAT: e-knjiga v pdf formatu

URL: <http://os-brezovica.splet.arnes.si/files/2021/06/Za-deset-let-pesmi.pdf>

DATUM JAVNE OBJAVE: 12. 6. 2021

ZA DESET LET PESMI

Zbornik nagrajenih pesmi Šolskih pesniških natečajev
OŠ Brezovica pri Ljubljani

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SHD 65093635

ISBN 978-961-95358-1-3 (PDF)

DESETLETJU POEZIJE NAŠIH UČENCEV OB ROB

Pesmi imamo radi. Lahko jih beremo, poslušamo, prebiramo, pojemo ali se o njih pogovarjamo. Včasih pa pesem tudi napišemo.

Rimanje besed, iskanje primernih pridevnikov, samostalnikov ali pa poosebitev in primer se sliši tako učeno in verjetno noben pesnik o tem ne razmišlja, ko piše, kar čuti in se skriva nekje v njem. Ko najde svojo nit, jo počasi, zelo previdno, vleče ... in spleta besede v verze, verze v kitice, kitice v pesem.

Pesnik Boris A. Novak pravi, da je pesnik vrtnar besed; sadi in neguje besede in iz njih zrastejo pesmi.

V strokovni literaturi pa piše, da jezik poezije zveni na dva načina: lastnosti jezika izrablja, kot jih ne zmore nobeno drugo človekovo sporočanje, in iz napisanega nato izstopi v slišni svet.

Ideja prvega šolskega natečaja je bila, da v mesecu marcu, ko se praznuje dan poezije, povabimo k pesnjenju učence naše šole. Da slišimo in beremo tudi njihovo poezijo. In tako je minilo 10 let od prvih drobnih korakov do trdnejših in pogumnejših v tem letu. Prva leta je bila tema natečajev prosta, pozneje pa določena.

Ko človek razmišlja o prehojeni poti, poti pesniškega natečaja, se nehote vrne v spomine, obuja dogodke, ki so ostali nekje za njim ... in ve, da so bili to veliki, svetli trenutki, ko so vedno zasijali in sijali. A svetloba blede, zbledi. Na našo srečo vsako leto navdušenje mladih pesnikov to svetlobo spet ustvari, da ta znova in znova zažari.

Če smo na naš prvi šolski natečaj dobili 37 pesmi, smo jih na zadnjega, desetega, prejeli 245. Nekateri pesniki so sedaj že odrasli in stopajo po svojih poteh, kjer mogoče ni več prostora za poezijo, a vem, da je nekje ostal droben kamenček, ki jih spomni na to, da so nekoč bili tudi malo poetični. In za njimi po tej poti šolske poezije še vedno hodijo mladi pesniki.

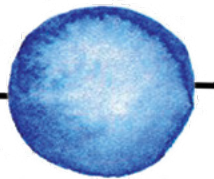
A pesmi so ostale (nekatero izpiljene, nekatere v obliki trenutnega navdiha) in še zvenijo. Pred vami je pesniška zbirka, v kateri so zbrane nagrajene pesmi desetih šolskih pesniških natečajev na OŠ Brezovica pri Ljubljani. Da jih bomo brali, poslušali, prebirali in se morda o njih tudi pogovarjali.

Zdenka Ivančič, mentorica

2010/2011

PROSTA TEMA

ZMAJ

Bil nekoč je neki zmaj ...
Kakšen zmaj?
Majhen zmaj,
smešen in otročji zmaj!
Smešno, smešno!

Hodil on je po rokah,
vedno ga bilo je strah.
Imel je zelo kratek vrat,
jezik dolg pa kakor vlak.
Smešno, smešno!

Ne sprašujte, kaj je jedel.
Bil je sladkosnedi zmaj,
ki lizal je le sladoled
in še liziko kot med.
Smešno, smešno!

Z otroki rad se je igral,
odraslih se je strašno bal.
Smešno, smešno!

Kmalu ga minil je strah,
bil on velik je junak.
Smešno, smešno!

Jasna Zemljarič, 3. b

NAŠ PLANET

Iz vesolja je videti naš planet
kot majhen modrozeleni cvet.

A vendar to ni podoba prava,
saj človek zemljo izčrpava.

Naravo kruto uničuje,
živalim prostora primanjkuje.

Jedrska energija je svinjarija,
ki skupaj z vojnami življenja ubija.

Zeleni možicljji, ki nas opazujejo,
začudeno se sprašujejo:

»Le kaj ta čudna bitja počno s svojo Zemljico?
Iz nje se črni dim vali, tej Zemlji več rešitve ni!«

Da to pa le ne bo tako,
dokažimo, da zmoremo!

Stopimo skupaj vsi ljudje:
otroci, žene in mošje.

Očistimo ta naš planet,
ohranimo ta modrozeleni cvet.

Maks Blatnik, 5. a

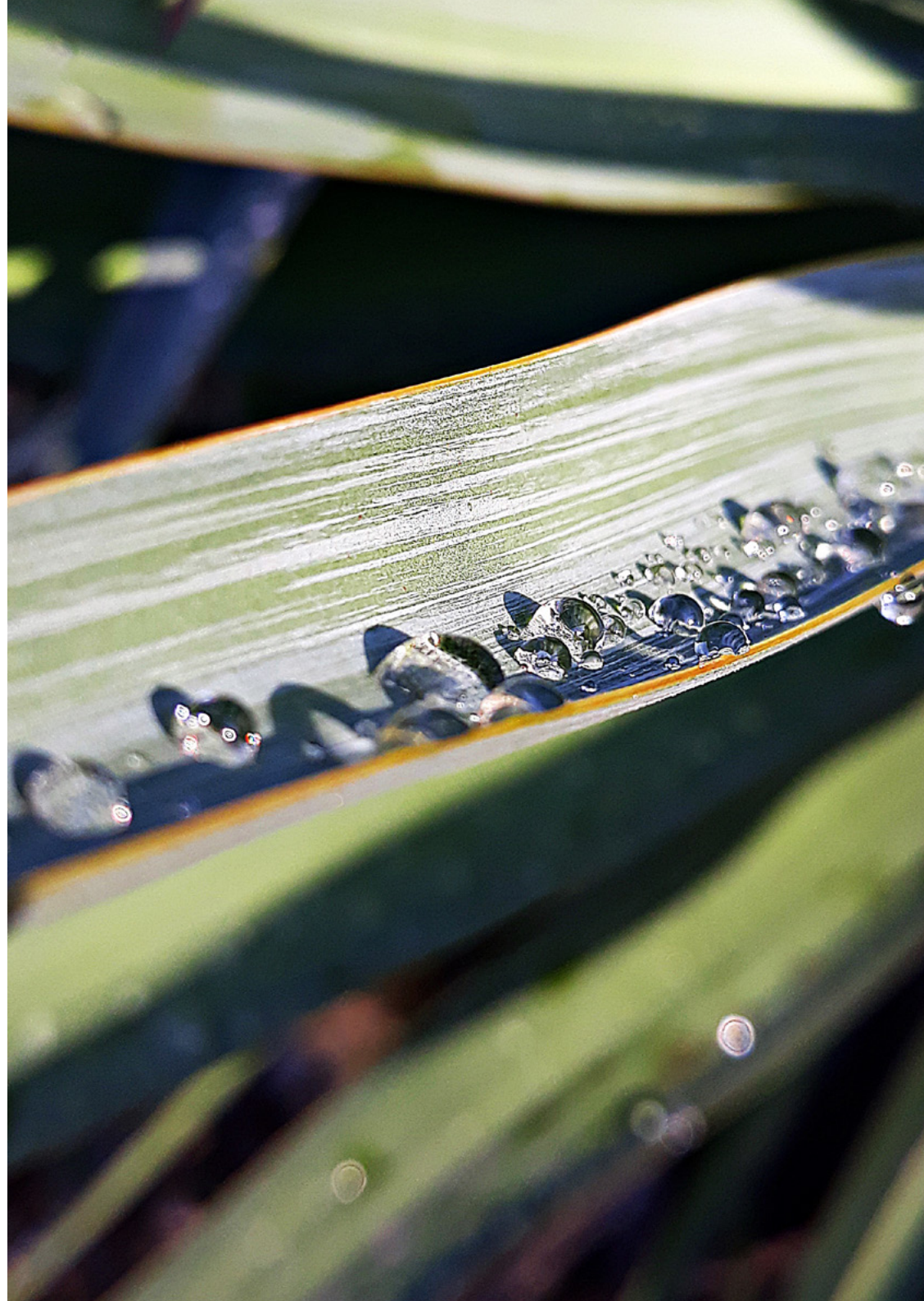
NEKOČ SEM BIL NAVEZAN

Nekoč sem bil navezan na vse živo,
na čopič, na barvo, celo na platno,
na čajne žličke, na pločnik in na nogomet,
bil sem navezan na ves svet.

Navezan sem bil na vse, kar je moje bilo,
na travnik in na našo hišico,
na sošolke, na naborke in na čipkaste obleke,
stvari je vsaj tisoč in sto.

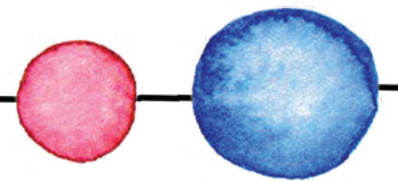
Bil sem po nepotrebem navezan na šolo,
nisem zdržal, da ne bi med odmorom spil kokakolo,
bil sem navezan na zvezek in na samuraje,
z njimi sem polepšal slovnične vaje,
bil sem navezan na packe črnila,
in na stekleničko lepila,
bil sem navezan na poletje in na sol,
bil sem navezan na morje in skakal sem čez pomol,
kar naprej, dan za dnem,
mami sem sicer s tem glodal živce,
sploh takrat, ko sem za svoje traparije iskal potencialne krivce,
ampak vedno sem vedel, da sem navezan na življenje,
in da se splača čakati na sladoled,
da se za vsakim vogalom skriva nova priložnost,
nov svet
in da je vedno možnost.

Maja Munih, 7. a

2011/2012

PROSTA TEMA

LETNI ČASI

JESEN

Listje odpada z dreves,
kmetje kurijo že kres,
vse rumeni, se zlati in blešči.
Veter piha hladni nam,
prehladil bo vso ravan!
Otroci v listju se igrajo,
očka čisti staro ograjo.
Vreme muhasto nagaja,
veseli se ga le psička Aja.
Dežek pada dolge dni,
nihče se ga ne veseli.
Otroci kostanj lovijo,
medvedi v brlogih skoraj smrčijo.
Gobe so že zorele,
jurčki, lisičke in marele.
Jesen se odpravlja,
zima na prihod pripravlja.

ZIMA

Pozimi živali gredo spat,
ker trudni čakajo pomlad.
Bela zima jih preganja,
bleda luna zdaj že sanja.
Snežinke padajo z neba,
bela je že zemlja vsa.
Hej, lisica, ta tatca,

zvita in nabrita, zunaj bo ostala,
nič ne bo več spala!
Komaj čakamo, da pride maj,
saj pijemo le topel čaj.
Raje pred televizijo sedimo,
se igramo, dolgo spimo.
Mrzla zima je odšla,
v hosto bo pomlad prišla.

POMLAD

Pomlad je spet prišla, vsa obarvana.
Vse je lepo, vse je svetlo,
le v aprilu je malo hladno.
Ptički žvrgolijo,
rožice dišijo in cvetijo.
Zdaj zvončki že žarijo,
se kronce veselijo.
Metuljčki po travnikih se lovijo,
popki vse bolj cvetijo.
Mladički so na plan prišli,
vsi so že zaljubljeni.
Vsi smo veseli, najrajši bi peli
kot ptice na drevesih,
visokih lesih.
Pomlad zapušča nas,
poletje prihaja v vas.

POLETJE

Vsi gremo na morje,
sonce gre že za obzorje.
Otroci v vodi se igrajo,
čofotajo in skakljajo.
Plavajo in se lovijo,
tunkajo in se smeji.
Sonce sije in žari,
poleg pa se še smeji.
Vetrček pihlja,
otroke razigra.
Po počitnicah pa pride šola,
učni listi – prava mora!

Katja Jerina in Pika Kovač, 3. a

RIŠEM MEGLO

Rišem meglo.
Vse je belo.
A na dnu se nekaj vidi.
Ne verjameš? Kar sem pridi.
Tam je nekaj, tam na dnu!
Glej bolj levo. Vidiš, tu!
Ne kaj vidi se. Oči!
In še nos ter obrvi.
Glej še usta pa ušesa!
Vidim obraz al` se mi meša?
Naj me koklja, to sem jaz!
To moj narisan je obraz!

Vid Sojer, 5. c

V VESOLJU

Včeraj sem sanjal,
da bil sem v vesolju.
Videl sem ladje,
ki plavajo v morju.
Videl sem bitje,
ki gleda iz vode,
imelo je rep, na glavi pa noge.
Nad mano leteli so beli baloni,
se lepili name kot sladki bomboni.
Srečal sem konja,
ki bil je rdeč,
imel je šest nog,
rep pa svetleč.
Zbudil sem se v sobi,
odprl oči,
zagledal sem mamo,
ki govori: "Ura je sedem, se v šolo mudi!"

Vito Sedej, 5. c

MRAK ŽIVI

Mrak živi. Ves čas nas opazuje.
Proti svetlobi ves dan načrt kuje.
Gleda nas iz vseh temnih kotov, ves dan.

In ponoči, ko sem sam,
ko mama luč ugasne,
se mrak spusti.
Gleda me natančno v moje oči.
Strah v meni prebudi.

Zato hitro zamižim,
rjuho čez glavo potegnem.
Hitro zaspim.

Zjutraj se zbudim,
svetloba me oblije
ter strah in mračnost iz mene zlije.

Luka Žavrlan, 5. d

OSKAR

Ležim.
V nebo strmim.
Štejem oblake in ptičje korake.

Zazvoni telefon.
Pogovor spravi me v pogon.
Usedem se na prvi avion.

Letim v Ameriko,
v sončno Kalifornijo.
Tam me čaka filmska ekipa,
režiser glasno navodila vzklika.

Jackie Chan pomaha mi v pozdrav,
Bruce Willis zaviha si rokav.
Johnny Depp je že na sceni,
masker pa lepi brke meni.

»Akcija!« zavpije Steven Spielberg,
z Johnnijem spustiva se v brezglavi beg.
Za nama tolpa teroristov,
pred nama četa policistov.

Po napornem snemanju
se okrepčamo v Mc Donaldsu.

Zvečer, na sprehodu po rdeči preprogi,
oboževalci planejo name,
na vse strani delim avtograme.

»In Oskarja dobi ...«

»MAKS, VSTANI!« me kliče mami.

Odprem oči.
Skozi okno vame zrejo oblaki,
na polici so ptičji koraki.

Maks Blatnik, 6. a

NASMEJIM SE

Nasmejim se, na telo prilepim krila,
sanjam mavrico in sestra pravi, da sem vila.
Moja nežna duša vse hudo v meni je zdrobila,
takrat ko sem uvidela, da žalost nekoč se bo utopila.

Kaj bi mislila hudo, če sem se zaobljubila,
da bom sejala dobro že takrat, ko sem se rodila,
in ne dovolim nikomur, da prevzame mi krmila,
izbriše mojo srečo. Ne, tega ne bom pustila!

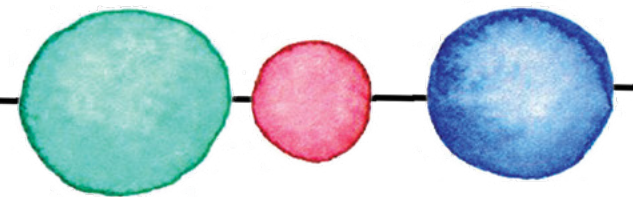
Nasmejim se, mehčam obraze ljudi,
upajoč, da uvidijo, da le enkrat se živi,
in povem jim, da življenje tudi boli,
a le – če si ga tako krojiš ti!

Maja Munih, 8. a

2012/2013

PROSTA TEMA

ZELENA

Zeleni so listi,
zelene so smreke,
zelena so polja
in zelene so tudi trate.
Zelena je barva, ki mi je všeč.

Zelena in rumena barva se ujemata
in zelena me poživi in popelje v sanje,
ki si jih želim.
Ne môre, ampak v prav tiste,
ki si jih res želim.
In ko sem žalosten,
me razveseli.
Zelena je solata na vrtu,
zelen je peteršilj,
zelena so nekatera jabolka,
ki padejo na tla.

Žiga Košir, 3. c

RDEČA

Vse je rdeče.
Vrtnice so rdeče, srce je rdeče, ogenj je rdeč,
tudi sonce je rdeče.
Rdeči so klobuki, ki pokrivajo glave.
Rdeče so strehe, s katerih visijo zastave.
Tudi šola je rdeča,
ker v njej prebiva otroška sreča.
Na snegu otroci dobijo rdeča lica,
ker je zima mrzla kraljica.

Peter Zajec, 3. c

RUMENA

Vse je rumeno.
In tudi sonce je rumeno.
Rumena je njiva in celo vrtnica.
Vse je rumeno. Vse je rumeno.

Spet je večer. Se luna prikaže.
In tudi luna je rumena.
Zjutraj je dan.
Rumen tulipan se prikaže na plan.
Spet prikaže se dan.
Lep dober dan.

Nina Vratnik, 3. c

PRINC

Princ je moral izbrati princeso za ženo,
a našel ni primerno nobeno.
Pa pride do njega mama kraljica,
potna in solzna so njena lica:
»Oj, sine, če nisi princese si prave izbral,
do konca življenja čisto sam boš ostal.«

Fant se zaklene v sobo in joče,
joče, joče, kolikor hoče.
Takrat v glavi posveti mu luč
in iz vrat vzame zlati ključ.
Hitro se obuje, gre na balkon
in tam zleze v srebrni balon.
Na balon nalepi velik plakat:
»Vse punce, pridite hitro v grad!«

In res vse takoj prihitijo,
od veselja kar kričijo.
Princ nikakor ne more izbrati,
pa opazi, da je še ena pred vrati.
Gleda jo naravnost v oči,
ona pa kar obstoji.
Čeprav je le kmečko dekle,
mu ravno ona je ukradla srce.

Takoj se z njo je poročil
in jo za kraljico razglasil.
Tako mama sedaj hodi nasmejana naokrog,
novi kralj in kraljica pa sta srečna s kopico otrok.

Pika Kovač, 4. a

DOMIŠLJJA PRIDE PONOČI

Domišljija pride ponoči,
ko trdno spiš.
Napolni ti možgane
s čarobnim domišljjskim prahom.

Domišljija je vila,
ki pride ponoči.
Hitra je kot blisk,
ki se v nevihti sproži.

Obišče ljudi dan za dnem,
vsakemu malo da prahu.
Vsak igrivosti dobi,
da v sladkih sanjah zaspi.

Benjamin Marinko, 4. b

MOJA PESEM

Vidim, da čas hitro beži.
Vidim, da sonce bo vzšlo vseh tristo petinšestdeset dni.

Urška Bašelj, 5. a

NEŽNOST

Vzel si plašč in zavil še eno dušo v varen objem.
Brez vprašanj si eno srce spojil s svojim,
ko vedela nisem, kaj naj z njim.
Zdaj pa bijem skupaj s tvojim.

Šepet na ustnicah. Ogenj in led.
Svet je najlepši brez besed.
Krhek kot metulj v dlaneh
odplava sen. Ostaneta smeh in sreča v očeh.

En sam trenutek za življenje.
Utrne se v srce potihno in brez hrupa.
In že pomladno hrepenenje
prebudi se iz obupa.

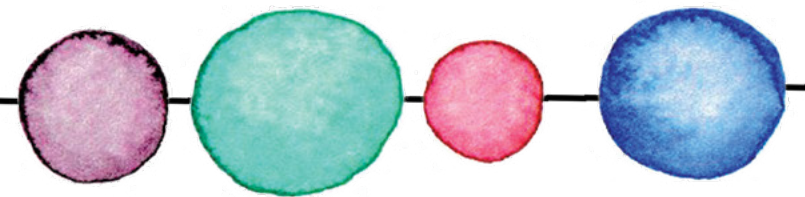
Že srečo vdahnem stihu,
ponesem ti pesem v dihu.
Da začutil boš spet bližino.
Olajšaj se! Hudo je mimo.

Maja Munih, 9. a

2013/2014

PROSTA TEMA

VODA – ZEMLJA – ZRAK – OGENJ

Če bi bil kapljica vode,
bi me bilo sonca strah,
saj bi na njem razpadel v prah.

Če bi bil kamen,
bi bil neuničljiv,
s krogi bi vodno gladino razbil.

Če bi bil veter,
bi liste zatresel
in jih jeseni pisane odnesel.

Če bi bil ogenj,
bi les požrl
in potem častno umrl.

Tadej Homar, 3. c

MAČKA IN MIŠ

Miš vpraša mačko:
»A mi daš tačko?«

Maček odgovori:
»Brez vseh skrbi!«

Miš iz mačjega želodca kliče:
»Nisem tega želela,
hotela sem, da bi se
pobotala od prejšnjega prepira!«

Kristina Rožmanec, 4. a

KONJI IN KAKŠEN NAČIN, DA VAM ZBEŽIM

Konji so lepi,
v naravne barve ujeti.
Njih jaham,
z njih maham.
Kaj rabim? Nič!
Samo rahel vetrič.
To mi je všeč.
Na poljih raste mak rdeč.
Božam mehko konjsko dlako.
Kako? Preprosto!
Na pašnikih dirjajo prosto.
Blagor njim!
Samo še sedlo in uzde pritrdim
in vam zbežim!

Tia Lucija Hosta Prevec, 4. b

ANGEL

Bil si moj angel,
igral na triangel ...
Je pesem zvenela kot
zvezde z neba ...
Potem je počasi utihnil ta zvok,
zdaj moj je ta angel
poniknil v noč ...

Lia Murn, 4. b

ŽE KRIČIM!

Hej, izgubljen si v temi, polnoč je.

Polnoč!

Ujet si vmes,

ne morem se skriti.

Ne morem!

Kamorkoli se obrnem,

me hočejo spraviti na svojo stran.

Meša se mi že v glavi,

nekaj je v zraku.

Sence povsod!

Še nikoli me ni bilo tako strah, pazi, pazi ...

Že kričim!

Čutim strah, ne vem, kaj bi,

ujeta vmes med tukaj in tam.

Moram izbrati stran,

na kateri sem, preden se zdani.

Že kričim!

Čutim strah.

Ne vem, kaj bi,

ujeta vmes med tukaj in tam.

Moram izbrati stran,

na kateri sem,

še preden se zdani.

Kričim!

Tesa Tekavec, 4. d

SANJAM O DEDU

Sanjam, sanjam o dedu,

ki se smehlja.

Sanjam, sanjam,

da sva na izlet odšla.

Sanjam, sanjam,

da čez mavrico sva šla.

Sivo je nebo,

sivo kakor žalost.

A mavrica ga krasi

kot pisani trak z barvami.

Nato odpeljeva se z oblakom,

po svetu letiva in se smejiva.

Ja, po svetu sva šla,

a vrnila sva se in zdaj sva doma.

Ded govori mi zgodbe

smešne, vesele, da bi poletele.

Mamica me prebudi,

sanje so, a deda ni.

Žalostna vstanem spet

in podam se v širni svet.

Lota Martinjak, 5. c

DOMIŠLIJJA

Domišljija je velika,
taka kot neskončna slika.
V njej se vse lahko zgodi,
vse, kar hočeš, oživi.

So vile in zmaji
pa vitezi in tolovaji.
Tam živijo kraljice in princeze,
klovni in klovnese.

Ponoči sonce sije
in temo prekrije.
Morje je vroča čokolada,
v rekah se pretaka marmelada.

Pozimi rožice cvetijo,
da dolgočasen sneg krasijo.
Tam lahko brez kril letiš
in brezskrbno se smejiš.

Domišljija nadvse pomembna je,
saj svet pust bi bil brez nje.

Polona Marinko, Ó. a

PRAVILA ZA ODRASLE

Vsi odrasli nam otrokom težijo,
a zdaj je čas, da popustijo,
da se v otroke prelevijo
in naše življenje za trenutek zaživijo.
Postavimo jim zdaj pravila,
ki bodo njihove razvade umirila:
prepoved kajenja,
prepoved grdega govorjenja,
prepoved teženja,
prepoved njihovega mnenja,
prepoved nošenja živalskih kož
in trganja rož,
da ne bo nepotrebnih solz ...

Nika Pezdirec, Ó. c

VRNITEV V PRIHODNOST I

Pričela se je šola in men se spet rola ... YO!
Preživljam iz dneva v dan,
sem v šoli čist zaspan ... YO!
Počitnice so hit minile,
da bi se kmalu spet vrnile ... YO!

Sem hotu en rap song napisat,
pa mi rima nič ne štima.
Bom še mau vadu, da bom obvladu.

V enem od pasje vročih dneh,
ko vročina puhtela je s streh,
ko bil sem čist na tleh,
sem brskal po spletnih straneh.

Naenkrat postal sem strašno zaspan ...

Odprem oči, ko e-mail prileti.
Piše mi nihče drug kot moj agent Book.
Me sprašuje, če sem prost,
da v Beli hiši bil bi gost.

Barack Obama vabi v goste
vse slavne, zabavne, face taglavne.
Naslednji dan sem že nared,
da v Beli hiši pustim sled.

Spet stare znance srečam,
nekateri so podobni starim vrečam.
Čeprav po štirih oskarjih sem se upokojil,
še vedno sem sceno slavnih krojil.

Potem, ko se z Barackom rokujem
in fotografom nasmehov nasujem,
se sprehodim po ovalni sobani,
me Eminem potreplja po rami:
»YO, STARI! KVA DOGAJA?»

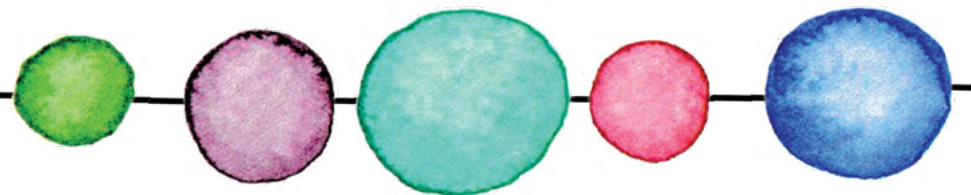
Ko odprem oči,
me mamina roka za ramo drži.
"YO, MAKS! A NE GREŠ DANES NA FAKS?"

Maks Blatnik, 8. a

2014/2015

PRIJATELJSTVO

PRAVI PRIJATELJ

Pravi prijatelj ti vedno pomaga,
je vedno ob tebi in se zate postavi,
kadar se znajdeš v kakšni težavi.

Če je prijatelj res pravi,
nikoli ne laže in se vsakič izkaže.
Vedno resnico govori,
saj v njegovem srcu poštenost blesti.

Pravemu prijatelju svoje sanje zaupaš,
on pa ti pomaga, da jih uresničiš
in da medtem ne obupaš.

A bolj kot prijateljstvo zori,
tem bolj se sovraštvu slabo godi.
Pravi prijatelj je največji zaklad,
zato ga imej neskončno rad.

Žan Arsov in Jon Urbanija, 3. d

PRIJATELJI

Imam prijatelje na vibru,
imam prijatelje na facebooku
in imam prijatelje na spletu.

Ampak kaj mi pomagajo
prijatelji na spletu,
mar ni bolje, če človek
živi v resničnem svetu?
Ali lahko prijatelju na spletu
pogledaš v oči?
Ali ga lahko objameš?

Odgovor je: Ne, to se ne da.
Lepše je, če sta iz mesa in krvi
prijatelja dva.

Tadej Homar, 4. c

PISMO PRIJATELJICI

Živijo, Maja!
Ti brat še nagaja?
Kako se imaš?

Dobila sem novega kužka,
malega Lužka!
Veš, kako je luštikan!

Se boš v šoli med odmorom
z mano igrala?
Zagotovo se nama pridruži še Zala.

Prosim pozdravi še sestrici Lano in Anol!
Lahko pa prideš z mamico Bredo
na obisk k meni v sredo.

Lep pozdrav!
Pa naj te ne prestraši
noben bavbav.

Meta Marinko, 4. d

PRIJATELJSTVO

Prijatelj,
to je nekdo,
ki mu zaupaš
in zanj vedno upaš.

On je tisti,
ki te ne zapusti,
on je pravi prijatelj.

Ko potrebuješ ga,
pride k tebi in te posluša,
zaupaš mu vse težave,
velike in male.

Vedno ti priskoči na pomoč,
saj on ti da to moč.

Če je žival,
pravi hov, ihaha ali mijav,
ta te res nikoli ne bo izdal.
Tudi on te potrebuje,
pa čeprav v svojem jeziku govori,
te nikoli ne zapusti.
Kmalu ga boš razumel
in njega boš vedno zelo vesel!

Tudi, če boš bos,
vsemu bosta skupaj kos.

In ne pozabi,
to mi pravi moja babi,
da pravi prijatelji držijo skupaj!

Tudi ti nikoli ne obupaj!
Prijateljstvo je dar,
ki vate prinese velik čar.

Tia Lucija Hosta Prevec, 5. b

HREPENIM PO PRIJATELJSTVU

Sam, čisto sam.
Samevam sredi polja.
Sam, čisto sam.
Brez prijateljstva.

Zakaj je to tako?
Ker tako je življenje.
Zdaj se mi je posvetilo
in se razsvetlilo.
Prišli so pravi prijatelji,
ki so veseli,
in ne temnoglede.

Zdaj živim lepo
in ne temno,
saj le tako spoznam prijateljstvo.
Ali mar to ni lepo,
da imam prijateljstvo?

Jan Janša, 5. c

KAKŠNA SO PRIJATELJSTVA

Prijateljstva so mala in velika,
a vsako zase je drugačna slika.
Do malih prideš zelo lahko,
pri velikih pa ni vse kar tako.

Prijateljstvo pravi je zaklad,
nastane, ko si mlad
in traja vse do dni,
dokler človek še živi.

Prava prijatelja si zaupata,
drug v drugega upata.
In ko se zdi, da vse te zapusti,
veš, da prijatelj ti vse oprusti.

Lota Martinjak, ó. a

PRAVO PRIJATELJSTVO

Na prvem mestu ji je seveda družina.
In nato že gotovo njena angelska milina.
Ter igrice na telefonu so ji glavna briga.
Kaj pa sem tu jaz? Le navadna figa?

Povedala ji bom, kar ji gre;
da se tako do mene pač obnašati ne sme.
In ali je to sploh prijateljstvo ta pravo?
Za to, da ni, grem staviti glavo.

Čeprav se že malo poboljšuje.
Spoštovanje ji je že manj tuje.
A kaj, ko zdaj se spet drugače čudno obnaša,
ko brez razloga se le nad mano znaša.

Na koncu sem le ugotovila,
ko mi je mami razložila.
Da prijateljica je v puberteti;
do glave obložena z najstniškimi leti.

Pika Kovač, ó. b

PRIJATELJ

Prijatelja je težko dobiti,
ne moreš ga preprosto kar kupiti.
Moraš si ga zaslužiti,
s svojim trdom pridobiti.

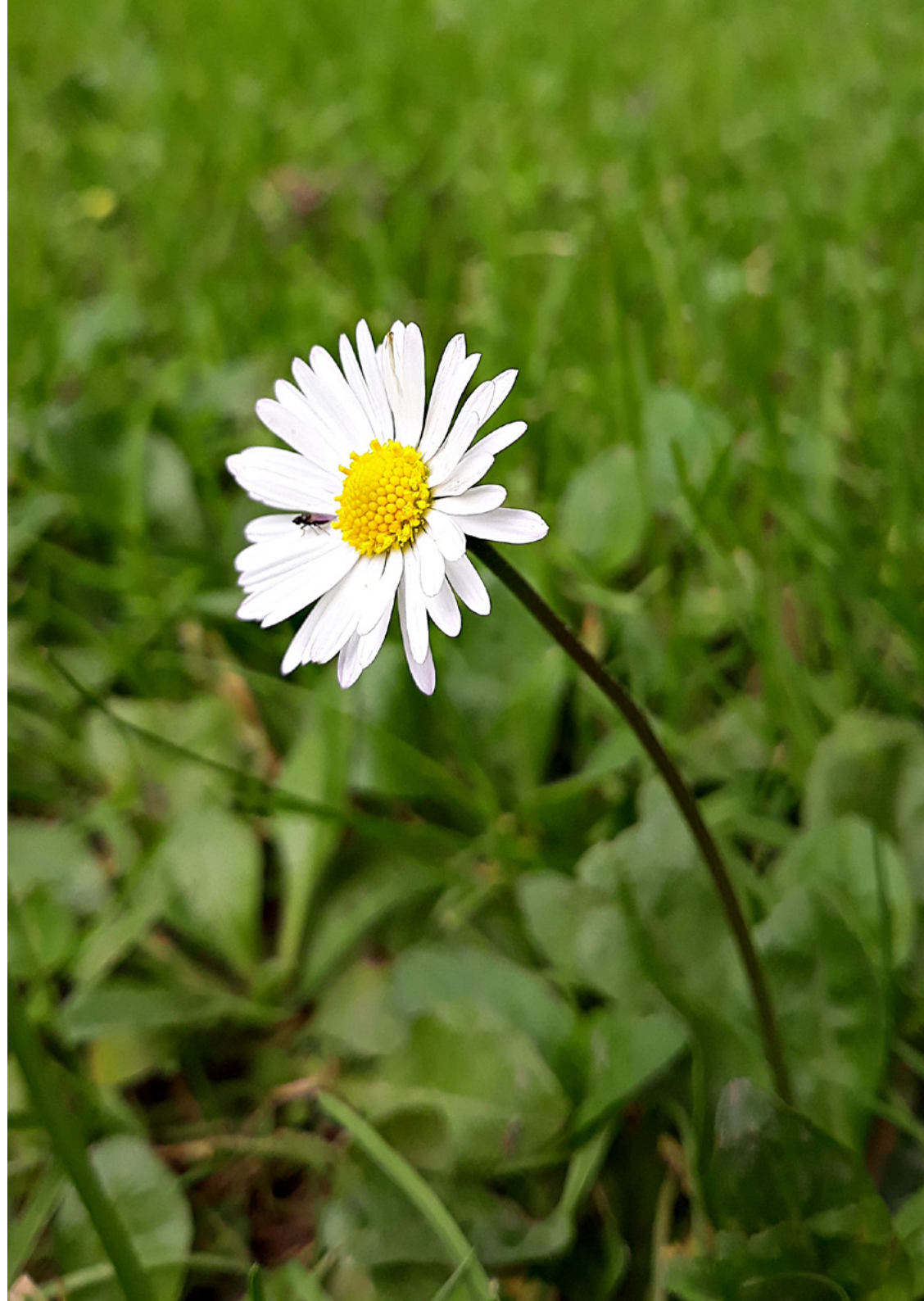
Ko pa ga imaš,
si bogataš.

Zelo dobro ga poznaš,
svoje skrivnosti mu izdaš.
Z njim se lahko do onemoglosti smejiš
ali mu kaj lepega podariš.
V težkem mu vedno ob strani stojíš,
v dvomih ga spodbujaš in bodriš.

Kar njemu dobrega storiš,
to stokrat povrnjeno dobiš.

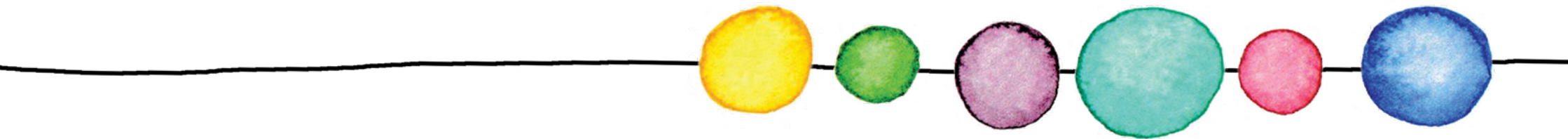
Vendar prelahko ga je zgubiti,
zato se moraš za prijateljstvo truditi.

Polona Marinko, 7. a

2015/2016

DOM

ZVEZDNI DOM

Dom je kakor zvezda.

Dom je kakor iskra,
ki zasveti se vsak dan.

Tisti, ki živahen dom ima,
rojen je pod srečno zvezdo.

Lahko pa v življenju se zgodi,
da nekdo le pod zvezdami živi.

Jaz imam lep dom, iskrice v očeh
in zvezde, ki pazijo name.

Gaja Julija Hosta Prevec, 2. a

MOJ DOM

Pri nas doma
nikoli nisem sama,
saj nas šest je v hiši:
mama kuha in sesa,
oče piše in čečka,
brata se prepirata,
sestra poje la la la,
jaz pa sem balerina.

Moj dom je kakor svet,
čaroben je in lep.
Rada ga imam zelo,
najraje svojo sobico.

Dora Fridl Jarc, 3. a

HIŠA ALI DOM

Mamica je rekla mi,
da naša bela hiša spi.
Očka rekel je drugače,
naša hiša poje, skače.
Bratec rekel je veselo,
vsaka hiša ima delo,
delo, ki opravlja ga, je,
da v njej je kdo doma.
Babica kot ponavadi
v svoji sobi jogo vadi:
»Živijo, Ana!
Vaša hiša lep je dom,
to priznam in vedno bom!«

Komu naj verjamem zdaj,
to je velik zalogaj.

Kaj potem pomeni dom?

Res želim si razumeti,
več orehov nočem tretji.

Dom je hiša, kjer živiš,
z ljubeznijo se v njej krepiš,
tam domuješ,
dom varuješ
in počneš vse stvari,
ki jih srce poželi.
Dom je ena taka hiša,
ki jih tisoč mrgoli,
ampak ta največja žalost je,
da nimajo je vsi.

Ana Šparl, 3. a

DOM

Dom je en sam
in je vedno tam,
kjer je srce ...

Ko prideš domov,
se občutek topline prebudi
in ti na obraz nasmeh naredi.

Kadar z družino doma si,
se ti najlepši trenutki
v življenju zgodijo
in vedno znova pripetijo.

Dom je en sam
in je stkan iz najlepših sanj.

Tjaša Železen, 6. b

IŠČEMO DOM

Razbili so
naše domove, družine,
vzeli so nam
prijatelje, hiše ...
Je komu mar,
da v solzah zaspimo?
Se kdo pobriga
za naše težave?

Bežimo ...

Iščemo dom,
kjer so prijazni s teboj,
kjer lahko čustva izliješ
in dobiš topel objem ...

Iščemo dom,
kjer si lahko ti
in te ne skrbi,
kaj bo jutri s teboj.

Lota Martinjak, 7. a

KAJ JE DOM?

Ko zvečer ugasneš luči
čisto brez skrbi.
Ko zaspiš,
in se zjutraj vesel zbudiš.
Takrat veš, da si doma.

Matevž Marinko, 8. a

DOM

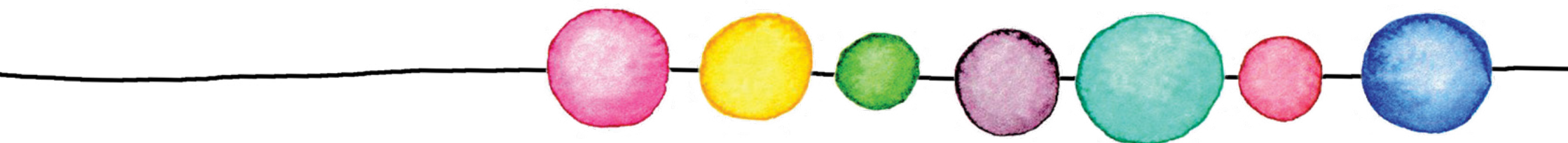
Dom je pralni stroj za perilo.
Dom je škatla za darilo.
Dom je vrečka za bombone.
Dom je zabava za balone.
Dom je torba za zvezke.
Dom je smreka za obeske.
Dom je lahko tudi koš za smeti.
In moj dom ni hiša.
Moj dom je družina, ni važen denar.
Zato ljubo doma, kdor ga ima!

Teja Novak in Neža Čop, 8. c

2016/2017

SVET JE LEP IN RAZNOLIK

SVET MI JE VŠEČ

Svet je lep in raznolik,
sestavljen iz mnogih slik.
Zelene travnate doline in
na hribih mogočne kraljevine.
Sinje modro morje, škrlatno obzorje.
Barve sveta so različne
kot olikane kraljične.
Ljudje po širnem svetu sanjajo
o enem modrem planetu.
Prijateljeva roka, ni pomembno,
če je črna, bela, rumena,
vselej je zaželena.
Moje ime je Gaja
in sem del tega raja.

Gaja Julija Hosta Prevec, 3. a

SVET Z DVEH PLATI

Svet je lahko lep.
Zabaven, odbit ...
Skratka čudovit.
A na žalost kar nekaj ljudi
vidi ga z druge plati.
Jeza, žalost, depresija ...
Saj to je vendar traparija!
Za vse ljudi pa nekaj velja,
svet je raznolik,
tega spremeniti se ne dá.
Ja, svet je raznolik.
Poln raznih oblik
ter idiličnih slik.
Za odkrivanje čudes
ni treba seči do nebes.
Vsa ta raznolikost
res mnogo razkriva,
a na odnose ogromno vpliva.
Zato premagajmo to!
Noben človek ni enak.
In prav to popestri naš svet!
Celoten planet!
In še najbolj bo,
da ostane tako!

Žan Arsov, 5. d

○ NAŠEM PLANETU

Odkar vem zase, sem hotel obiskati
najbolj znane kraje, Tokio, Pariz in Havaje.

Rad bi potoval po svetu,
po celem našem planetu.
Rad bi hodil po tropskem gozdu
in plul po širnem morju.
Rad prehodil velike bi savane
in šel v Peru gledat lame.

Rad bi šel v ogrožene države
Irak, Sirijo in pa Iran,
rad bi tam pomagal vsem ljudem,
kakor vem in znam.

Rad bi šel na Kitajsko,
Japonsko in pa Tajsko.
Rad šel bi v Ameriko gledat Kip svobode
in na trg Sv. Marka hraniti golobe.

A človeku ni treba videti celega sveta,
prav lepo je, če ostaneš doma.
Tudi naša Slovenija je lep kraj,
v njej lahko vidiš marsikaj.

In tako bom končal svojo pesem
z mislijo, da ves svet je širen, lep in raznolik.

Tadej Homar, ó. b

FILOZOFIJA

Različni smo si;
v rasi, veri, kulturi in okusu,
a smo si podobni;
v sreči, želji po miru in ljubezni.

Smo torej enaki ali ne?
Kaj smo med seboj ljudje?
Kdaj se bomo naučili sprejeti?
Kdaj bomo znali objeti ...

... ves svet in ga dojeti
z vso lepoto vred?

POPOLNOST

Z vseh vetrov
in strani neba
različnih okusov,
drugačnih kultur,
vere in ras raznolikih ...

Vsi na enem kraju
(skupaj) bi bili zbrani,
med sabo popolnoma različni,
a bi se še vseeno spoštovali
in bi vsi znali ljubiti.

Lota Martinjak, 8. a

POPOTNIK

Vsa ta morja,
gore, reke
mi širijo obzorja.

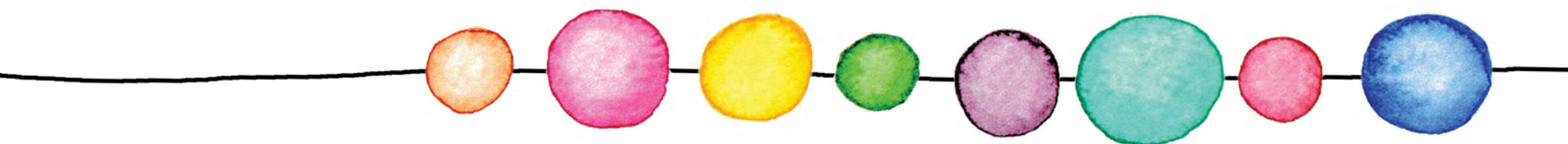
Najlepše pa je,
ko vrneš se domov,
kjer spet vidiš prijatelje.

Tamara Jovanovič, 8. b

2017/2018

VESELJE JE TU

KAJ JE VESELJE

Veselje je, ko gremo na izlet,
za netopirje in sove pa je to nočni let.
Za večino otrok je to veelik sladoled.
Za dedka je to ribolov in dober ulov,
za babico pa, da dedek hitro pride domov.
Mamico veseli, da pije kapučino,
očka pa kakovostno vino.
Sestra se veseli, ko "mesič" dobi.
Kaj mislite od koga?
Brata pa veseli,
ko punca na vratih pozvoni.
Ko pa zadnja šolska ura zazvoni,
se učitelj razveseli.
Eni se veselijo tako, eni drugače,
vsak po svoje po tem svetu skače.
Vsi pa zavriskamo: "Juhuhu,
počitnice so tu!"

Gaja Julija Hosta Prevec, 4. a

KAJ BI VESELJE BREZ TEBE?

S teboj tečem po sončni planjavi,
radost se v meni nabira,
dovolj, da nasmeh mi privabi
in v svet igre vrata odpira.

Besede iz ust mi privrejo,
s srečo v njih dano prevzete,
v vrisk in veselje odete,
žalosti vrata zaprejo.

Ko obujam vesele spomine,
iz sanj me tvoj klic prebudi,
sreča več me ne mine,
v svet se kot piš zapodi.

Kaj bi veselje brez tebe,
brez zvestih prijateljev ob sebi,
bogastvo, ki srce mi napaja,
ko po bregu tečem ob tebi.

Ana Šparl, 5. a

VESELJE JE TU

Ko spuščáš z družino po strminah se belih
in drsaš po jezerih zaledenelih.

Ko odpraviš se ven, ker sonce spet sije,
ko skačeš po lužah, ko dež se ulije.

Ko sneg zapade in narediš snežaka
pa ko mama doma s kosilom te pričaka.

Ko v postelji z dobro knjigo ležiš,
ko kar brez razloga se nasmejiš.

Veselje te spremlja povsod, kamor greš,
četudi ti tega vselej ne veš!
In v barvah vseh mavrice sije ta svet,
če ti ga le znaš tako doživeti!

Katarina Smrdel, 5. b

VESELJE

Veselje začne se v malih rečeh.
Dovolj je lahko že pogled v očeh.
Včasih dovolj je že sama beseda.
Včasih potrebna je cela knjiga.
Včasih želimo si le čas zase.
Včasih želimo si, da se vse okoli nas vrti.

Klara Resnik, 9. b

PESEM O VESELJU

Kaj veselje sploh je?
Je poslušanje ptičkov žvrgolečih
ali vetrov šumečih?
Ne. Veselje je poslušanje
bitja srca,
ki se ne vda.

Kaj veselje sploh je?
Je toplo zimsko dopoldne
in mrzel čajček popoldne?
Ne. Veselje je sneg padajoč
in čajček vroč.

Kaj veselje sploh je?
Je ogenj, ki te ogreje,
in večer, ki te naseje?
Ne. Veselje je topel objem osebe,
ob kateri te nikdar ne zebe.

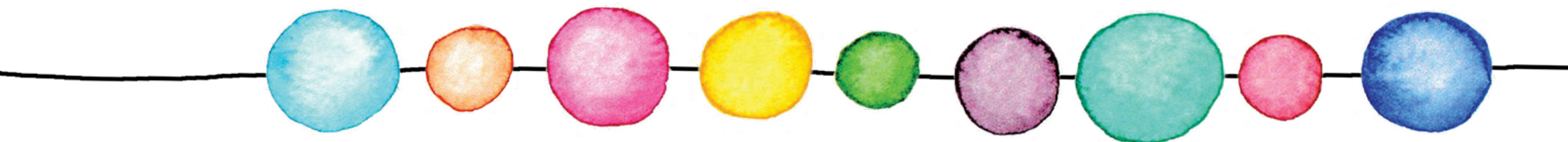
Kaj veselje sploh je?
Je misel, ki se uresniči,
ali želja, ki se izpolni?
Ne. Veselje je cilj dosežen
in vsak dotik srca, ki je nežen.

Polona Leben, 9. b

2018/2019

ŽIVALI V NAŠEM ŽIVLJENJU

LISICA POTEPIKA

Lisica potepica
je prava tatica.
Gre na kmetijo,
kjer putke živijo.
Če kokoš že spi,
jo v koš naloži
in domov odhiti.

Marko Anžur, 2. b

JEŽEK

V gozdu pod skalo
se ježek je skotil,
okrogel, bodičast,
radoveden in igriv.

Za drevesom lisica skrita
je ždela in si ježka
za kosilo zaželela.

Lisica je zvita,
a ježek še bolj!

Zvije se v kroglo
in skotali se po
hribu navzdol.

Ježek s hruško se masti
in lisici zakriči:
»Teta lisica, zdaj
si lačna in potrta,
drugič za kosilo
si izberi krta.«

Filip Bernard, 2. c

HRČEK

Hrček ima zelo luštkan smiček.
Štiri tačke, rjave hlačke.

Podnevi smrči,
ponoči pa kolo vrti.

Korenček razdeliva
in skupaj zdravo živiva.

Brina Zarja Belič, 2. g

PIKO IN PASJA LEPOTICA

Kuža Piko gleda sliko,
na njej je pasja lepota,
ki izgleda kot kraljica.

Kraljica nekam čudna je,
nikamor ne premakne se.
Piko laja in poskuša čisto vse,
a lepota še vedno pri miru je.

Piko laja tako glasno,
da mu slika pade na glavo.
Lepota se je zdaj razbila,
za sabo le črepinje je pustila.

Piko spozna, da je bila na steni le slika;
zdaj je žal ni več, to je dejstvo in pika.

Vita Vodnik, 4. b

ZAJČJA DRUŽINA PRAZNUJE

Prvi december je pred vrati,
darila pripravljajo Božičkovi škrti.
V našem zajčjem brlogu je že veselo,
vsi zajci smo poprijeli za delo.

Mama že peče korenčkove piškote,
sestrica pripravlja še druge dobrote.
Na kaminu so že nogavice,
zunaj padajo bele bleščice.

Na božični večer smo vsi zajčki zbrani,
zabavamo se ob dobri hrani.
Cukamo se za kožuške,
potem pa zaspimo,
ker imamo prepolne trebuške.

Nina Megušar, 5. b

MOJ KUŽA

»Kaj želiš za rojstni dan,
da vesel ga boš proslavljal?«
»To dolgo že veste, ne bom več ponavljal.«

In moja želja se v kosmato kepico je spremenila,
v hiši naši pravo zmedo povzročila.
Vsi hoteli smo se z njo igrati,
tekati naokrog,
po vrtu divjati.

Zdaj kepica mala velik je kuža postala,
še vedno igriv,
malo divjaški, zelo zanimiv.

»Hov hov« to je pozdrav, ko v šolo odhajam,
»hov hov« je tudi pozdrav, ko pridem domov.
Le da takrat bolj vse veselo zveni,
z repom opleta
in točno že ve, da polna se skleda obeta.

»Hov hov« pomeni tudi hvala,
potem ko na sprehodu
pol okolice sva razdejala.

»Rad te imam,« povem mu vsak dan,
on pa »hov hov«, kar pomeni
»vesel sem, da te imam«.

Jakob Bernard, 6. c

PES

Pes je zvest prijatelj moj,
skoči name res takoj.
Še copate mi prinese
in jih prav tako odnese.

Oglaš se tako, da laja,
z repom miga in razgraja.
Kožušček je njegovo oblačilo,
v njem se je veliko bolh zaredilo.

Tudi on mora v šolo hoditi.
V njej se mora naučiti,
da se ne sme za poštarjem poditi.
(Pa tudi veverice
mora na miru pustiti.)

Nataša Lomani Konda Požek, 6. c

LUNINE ŽIVALI

Velike šape.
Močno telo.
Morilski kremplji.

Jantarne oči.
Košat rep.
Pozorni uhlji.

Dolgi čekani.
Močan nos.
Mogočni lovci.

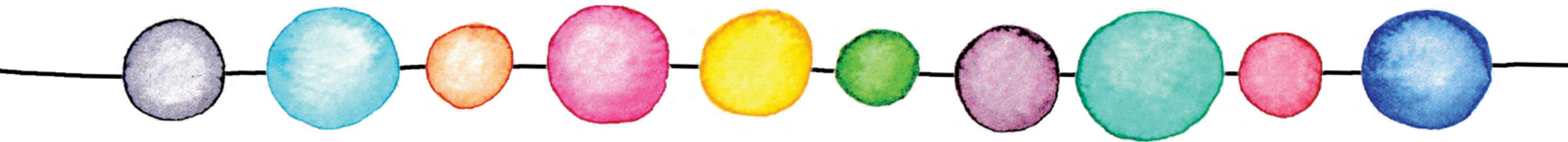
Neusmiljeni.
Mogočni.
To so volkovi.

Zoja Jesih, 8. c

2019/2020

BARVA MOJEGA ŽIVLJENJA

BARVE POLETJA

V sanjah cel svet je mavričen cvet.
Na cvetu čebela je mirno sedela,
o barvah poletja je pesmice pela.

Bela in rdeča sta barvi veselja,
zelena pomirja, rumena žari,
a najlepša barva je srčnost ljudi.

Ula Grmič, 3. a

BELA

Najljubša mi je bela,
ker je barva vesela.
Bele so snežinke,
male potepinke.
Vesela sem jaz,
ko je bela cela vas.
Snežak je bel,
pa tudi vesel.
Izbrala sem si jo,
ker grejo vse barve na njo.
Če je barva temna
in jo zmešaš z belo,
postane svetla
in je vse veselo.

Zara Valetič, 4. a

BARVE ŽIVLJENJA

Prva v koloni se vije rdeča,
seveda, naj bo v življenju sreča.

Rdeči sledi rumena,
naj vsaka borba bo poštena.

Za njima hiti še modra,
naj življenjska zgodba bo ugodna.

Ko po poti barve se lovijo,
življenje v mavrico spremenijo.

Naj bo torej v mavrične barve odeto naše življenje,
naj se iz ust vsakega od nas sliši le veselje.

Naj bodo mavrične barve vsega sveta,
naj vsakemu dajejo moč upanja.

Vita Vodnik, 5. b

V BARVAH UJET

Oranžna je barva na mojih laseh
in rjava prebiva v mojih očeh.
Najraje oblečem se v modre stvari,
v življenje podam se ena, dve, tri.

Ko mi je dolgčas, pa z damo v napad!
A črn konj mi preseka pot v šah mat.

S prsti pritiskam po tipkah klavirja,
to melodijo zapišem na bel list papirja.
Duri in moli napolnijo svet,
res sem vesel, da sem v barve ujet.

Krištof Selan, 6. b

MODRA

Včasih ko svet dolgočasen se zdi,
zamislím se malo, zaprem spet oči.

Predstavljam v mislih modri si svet,
v njem prav vsem lepo je živet.

Tukaj ljudje le modri živijo,
vsi so razumni, se vedno učijo.

V tem so svetu modri sanjači,
v slogi živijo v sanjski palači.

Modro je morje, ki tu valovi,
in take so sanje vseh tu ljudi.

Modra je barva oblakov in vode,
in hkrati je barva neskončne svobode.

A modra ni vedno barva vesela –
nekomu je solza po licu spolzela ...

Moder je mraz in takšen je led,
takšne oči so nesrečnih deklet.

In modre so ladje, ki plujejo preč,
mnoge od njih se ne vrnejo več.

Takšna mi modra ni nič več krasna,
ko žalostna vsa je, je prav dolgočasna.

Takrat se zamislím, oči odprem spet –
barve vse naj obarvajo svet!

Katarina Smrdel, 7. a

MODRA

Na modrem planetu
pod milim nebom,
v najlepšem svetu,
se mlade reke
izlivajo v modro morje.

Na modrem planetu
je premalo modrih ljudi,
ki bi pomagali svetu
izbrati modre poti
za ohranitev modrih ljudi.

Peter Grča, 7. a

ČRNA BARVA

Črna barva je barva zanimiva.
Čeprav ni najbolj igriva,
se v njej skriva veliko vprašanj,
ki nekaterim ljudem povzročajo
nekaj zanimivih sanj.

Je barva temačna, ko nam na
pogrebih oči s solzami polni,
in barva elegantna, ko na slavnostni
večerji izgledamo čisto popolni.

Je barva veselja,
kraja brez odgovorov, brez glasa,
je barva iz začetka nam znanega časa.

Je barva žalosti,
človekove šibke strani.
Je barva jeze,
človekove velike moči.

Veliko je barva črna polna vprašanj
in vedno je vprašanj le več, ne manj.

Aja Korošec Subošič, 8. a

SVET V MOJIH BARVAH

Danes bo svet obarvan po moje.
Nebo bo ognjeno rdeče,
tu in tam bo priplaval kak rožnat oblak.
Spokojno jezero v rumenih odtenkih
bodo božali nežni zeleni sončni žarki.
Trata bo črna kot noč,
cvetlice pa sive in rjave.

Dolga vijolična cesta bo tekla med drevjem,
od pridiha jeseni že čisto pomodrelim.

Mogočne hribe v daljavi
prekrival škrlaten bo sneg.

Le ptice bodo enake,
barvite, živahne, navdihujoče.

Tak svet mi je všeč.

Žan Arsov, 8. b

OBLECI MODRO

Modri kodri,
valoviti lasje
kot morje, ki valovi.

V laseh trak,
moder, s cvetlicami posut,
kot pomladne spominčice.

Modre oči,
okrogle, majhne
kot sladke borovnice.

Modra obleka
dolga, lepa
kot nebo brez oblčka.

Moder človek
je pameten človek.
Obleci modro!

Meta Marinko, 9. a

ROZA JE SUPER – VČASIH PREVEČ

Najlepša barva mi je roza,
takšna kot je moja koža.
Roza najbolj je vesela
in sladka kakor karamela.
Skozi rožnata očala
svet se zdi kot lepa šala.
Roza ohranja pozitivno,
medtem ko piješ mrzlo pivo.
Roza barva je ljubezen
in pomirja, ko si jezen.

A roza hitro te zavede,
v popoln svet brez bede.
Zato ta očala odložimo
in okoli se ozrimo.
Veliko imamo problemov,
kot je umiranje ekosistemov.
Probleme je treba reševati
in ne okoli se igrati.

Tadej Homar, 9. a

MOJA BARVA

Moja barva je najstarejša
barva, ki jo poznate.

Obstajala je pred velikim pokom
in še vedno obstaja.

Ljudje moje barve so zatirani
in prikrajšani za pravice.

Moja barva je včasih moje počutje
in včasih moj pogled na svet.

Moja barva je prihodnost vseh ljudi.
Moja barva je črna.

Tjan Mahnič, 9. b

RDEČA

Rdeča je lepa.
Lepa, a smrtonosna.
Res čudovita.

Barva ljubezni.
Barva našega srca.
Občudovana.

Barva je jeze.
Obarva naše duše.
Nismo mi krivi.

Ni naša krivda,
da se rdeča širi v nas.
Naj se le širi.

Saj je le rdeča.
Rdeča je vendar lepa.
Ta barva je v nas.

Lahko nas duši.
Res nas lahko ubije.
Saj je nevarna.

Lahko je del nas.
Lahko nam daje zagon.
Tako je vedno.

Rdeča ljubezen.
Rdeče ljubljeno srce.
Rdeč ogenj v tebi.

Posebna barva.
Mogočna in goreča.
Zažiga naj nas.

Kaj pa ti misliš?
Kako je rdeča lepa?
Prosim, povej mi.

Je tvoja barva?
Kakšna rdeča je v tebi?
Jezna? Ljubeča?

Zoja Jesih, 9. c

MOJA PESEM

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

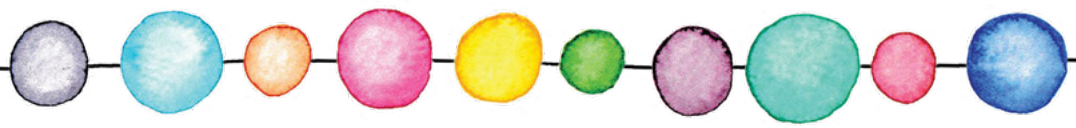
.....

.....

.....

.....

VSEBINA

- 4 - DESETLETJU POEZIJE NAŠIH UČENCEV OB ROB, Zdenka Ivančič
- 6 - ČOLN - fotografija, Ela Pečjak
- 8 - 2010/2011 – Prosta tema
ZMAJ, Jasna Zemljarič
NAŠ PLANET, Maks Blatnik
NEKOČ SEM BIL NAVEZAN, Maja Munih
- 13 - KAPLJICE – fotografija, Lara Buček
- 14 - 2011/2012 – Prosta tema
LETNI ČASI, Katja Jerina in Pika Kovač
RIŠEM MEGLO, Vid Sojer
V VESOLJU, Vito Sedej
MRAK ŽIVI, Luka Žavrlan
OSKAR, Maks Blatnik
NASMEJIM SE, Maja Munih
- 25 - ČEŠNJA – fotografija, Eva Julija Belič
- 26 - 2012/2013 – Prosta tema
ZELENA, Žiga Košir
RDEČA, Peter Zajec
RUMENA, Nina Vratnik
PRINC, Pika Kovač
DOMIŠLIJA PRIDE PONOČI, Benjamin Marinko
MOJA PESEM, Urška Bašelj
NEŽNOST, Maja Munih
- 36 - ZAHOD – fotografija, Živa Mikuž
- 38 - 2013/2014 – Prosta tema
VODA – ZEMLJA – ZRAK – OGENJ, Tadej Homar
MAČKA IN MIŠ, Kristina Rožmanec
KONJI IN KAKŠEN NAČIN, DA VAM ZBEŽIM, Tia Lucija Hosta Prevec
ANGEL, Lia Murn
ŽE KRIČIMI, Tesa Tekavec
SANJAM O DEDU, Lota Martinjak
DOMIŠLIJA, Polona Marinko
PRAVILA ZA ODRASLE, Nika Pezdirec
VRNITEV V PRIHODNOST I, Maks Blatnik
- 50 - VRTILJAK - fotografija, Neža Rakovec
- 52 - 2014/2015 – Tema: PRIJATELJSTVO
PRAVI PRIJATELJ, Žan Arsov in Jon Urbanija
PRIJATELJI, Tadej Homar
PISMO PRIJATELJICI, Meta Marinko
PRIJATELJSTVO, Tia Lucija Hosta Prevec
HREPENIM PO PRIJATELJSTVU, Jan Janša
KAKŠNA SO PRIJATELJSTVA, Lota Martinjak
PRAVO PRIJATELJSTVO, Pika Kovač
PRIJATELJ, Polona Marinko
- 63 - MARJETICA – fotografija, Lara Buček
- 64 - 2015/2016 – Tema: DOM
ZVEZDNI DOM, Gaja Julija Hosta Prevec
MOJ DOM, Dora Fridl Jarc
HIŠA ALI DOM, Ana Šparl
DOM, Tjaša Železen
IŠČEMO DOM, Lota Martinjak

- KAJ JE DOM?, Matevž Marinko
DOM, Teja Novak in Neža Čop
- 74 - ČEBELE - fotografija, Eva Julija Belič
- 76 - 2016/2017 – Tema: SVET JE LEP IN RAZNOLIK
SVET MI JE VŠEČ, Gaja Julija Hosta Prevec
SVET Z DVEH PLATI, Žan Arsov
O NAŠEM PLANETU, Tadej Homar
FILOZOFIJA, Lota Martinjak
POPOTNIK, Tamara Jovanovič
- 85 - ŽELEZNICA – fotografija, Neža Rakovec
- 86 - 2017/2018 – Tema: VESELJE JE TU
KAJ JE VESELJE, Gaja Julija Hosta Prevec
KAJ BI VESELJE BREZ TEBE?, Ana Šparl
VESELJE JE TU, Katarina Smrdel
VESELJE, Klara Resnik
PESEM O VESELJU, Polona Leben
- 93 - REGRATOVA LUČKA – fotografija, Vanja Paliska
- 94 - 2018/2019 – Tema: ŽIVALI V NAŠEM ŽIVLJENJU
LISICA POTEPIKA, Marko Anžur
JEŽEK, Filip Bernard
HRČEK, Brina Zarja Belič
PIKO IN PASJA LEHOTICA, Vita Vodnik
ZAJČJA DRUŽINA PRAZNUJE, Nina Megušar
MOJ KUŽA, Jakob Bernard
PES, Nataša Lomani Konda Požek
- LUNINE ŽIVALI, Zoja Jesih
- 105 - JABOLKO IN POLŽ - fotografija, Eva Julija Belič
- 106 - 2019/2020 – Tema: BARVA MOJEGA ŽIVLJENJA
BARVE POLETJA, Ula Grmič
BELA, Zara Valetič
BARVE ŽIVLJENJA, Vita Vodnik
V BARVAH UJET, Krištof Selan
MODRA, Katarina Smrdel
MODRA, Peter Grča
ČRNA BARVA, Aja Korošec Subošič
SVET V MOJIH BARVAH, Žan Arsov
OBLECI MODRO, Meta Marinko
ROZA JE SUPER – VČASIH PREVEČ, Tadej Homar
MOJA BARVA, Tjan Mahnič
RDEČA, Zoja Jesih
- 122 - DREVO – fotografija, Julija Gorše
- 124 - MOJA PESEM

ŠOLSKI SKLAD
OŠ Brezovica pri Ljubljani

Osnovna šola
Brezovica pri Ljubljani

Pred vami je pesniška zbirka, v kateri so zbrane nagrajene pesmi desetih šolskih pesniških natečajev na OŠ Brezovica pri Ljubljani. Da jih bomo brali, poslušali, prebirali in se morda o njih tudi pogovarjali.

Zdenka Ivančič, mentorica